

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoPr/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412216395
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6412216395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky H.. Q. O., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. O. č. XX, proti odporcovi Q. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. B., ul. O. č.XX, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Rybovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Banská Bystrica, Námestie Štefana Moysesu č.4, o zaplatenie 787,66 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9Cpr/4/2012 - 42 zo dňa 16. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 787,66 € s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 787,66 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne počítajúc od 08. 01. 2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Návrh na zaplatenie uplatňovaného peňažného nároku navrhovateľka voči odporcovi odôvodňovala tým, že z dôvodu uzavretej zmluvy o prevzatí dlhu medzi pôvodným dlžníkom Kaj-mont s.r.o., Banská Štiavnica a odporcom uplatňuje voči odporcovi nárok na peňažné plnenie dlhu, ktorý prezval. Odporca prevzal dlh vyplývajúci z dohody o urovaní záväzkov uzavretej medzi jeho právnym predchodcom - zamestnávateľom navrhovateľky a zamestnancom - navrhovateľkou, na základe ktorej sa bývalý zamestnávateľ navrhovateľky zaviazal zaplatiť odporkyni sumu 787,66 € titulom nevyplatenej mzdy za mesiac máj kalendárneho roku 2012 a titulom hodnoty nevyplatených stravných lístkov v sume 296,40 €. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o prevzatí dlhu bola uzavretá v zákonom predpísanej forme, v rámci ktorej sa odporca ako nový dlžník dohodol s pôvodným dlžníkom, že preberá jeho dlh a nastúpi ako nový dlžník na jeho miesto. Navrhovateľka ako veriteľka udelila súhlas na prevzatie takéhoto dlhu, i keď súhlas bol udelený dodatočne po uzavretí samotnej zmluvy o prevzatí dlhu, v dôsledku čoho okresný súd ustálil, že došlo k prevzatiu dlhu zo strany odporcu od pôvodného dlžníka kvalifikovaným spôsobom. Odporcu preto zaviazal k zaplateniu sumy 787,66 € s tým, že odporca nepreukázal ani čiastočné plnenie tak, ako to v konaní tvrdil. Keďže medzi účastníkmi konania nebol dohodnutý čas plnenia a navrhovateľka súdu kvalifikovaným spôsobom nepreukázala, že pred podaním návrhu na začatie konania vyzvala odporcu na dobrovoľné plnenie, rozhodol okresný súd, pokiaľ ide o príslušný úrok z omeškania, tak, že tento ustálil v súlade so zákonom len odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na začatie konania

odporcovi, t. j. dňom, kedy sa odporca do omeškania dostal a vo zvyšku nárok navrhovateľa týkajúci sa uplatnenia úrokov z omeškania počítajúc dňom 01. 07. 2012 zamietol.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie odporca. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca uznal, že dňa 02. 11. 2012 bola medzi spoločnosťou Kaj-mont s.r.o. a ním ako fyzickou osobou uzavretá zmluva o prevzatí dlhu, v zmysle ktorej sa mal stať novým dlžníkom. Odporca podľa tejto zmluvy aj začal čiastočne plniť navrhovateľke dlh, a to úhradami vo výške po 10 €. Tieto finančné čiastky však boli zasielané na účet navrhovateľky a boli mu bez ďalšieho vrátené. Odmietnutím týchto plnení navrhovateľka konkludentne prejavila nesúhlas s tým, aby na miesto pôvodného dlžníka nastúpil dlžník nový. V dôsledku týchto skutočností považuje odporca zmluvu o prevzatí dlhu za neúčinnú, a teda dlžníkom naďalej zostáva podľa neho spoločnosť Kaj-mont s.r.o. Spochybnil právne závery okresného súdu o súhlase navrhovateľky s prevzatím dlhu odporcom, v dôsledku čoho odporca nie je pasívne legitimovaným účastníkom konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietla ako nedôvodný.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že odporca s úmyslom poškodiť navrhovateľku a nič jej nevyplatiť, sa snaží spochybňovať platnosť právneho úkonu (prevzatia dlhu), ktorý sám učinil. Zdôraznila, že v minulosti viackrát bývalého zamestnávateľa, teda právneho predchodcu odporcu opakovane vyzývala, aby jej dlžnú mzdu vyplatil s tým, že v opačnom prípade o nezaplatení upovedomí aj orgány činné v trestnom konaní. Zrejme z dôvodu vyhnutia sa trestnému stíhaniu odporca oznámil navrhovateľke, že na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 02. 11. 2012 na seba prevzal záväzok tejto spoločnosti. Splátkový kalendár v sume 10 € mesačne si ale odporca určil sám. Navrhovateľka opätovne zdôraznila, že s prevzatím dlhu vyslovila súhlas, nesúhlasila len s výškou splátkového kalendára a odporcu vyzvala, aby jej dlh zaplatil naraz, nie v splátkach. Uznala, že súhlas nevyslovila písomne, avšak v zmysle zákona postačuje aj súhlas konkludentný, keď tento súhlas s prevzatím dlhu navrhovateľky je zrejмый aj zo samotného návrhu na vydanie platobného rozkazu voči odporcovi. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 787,66 eur s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny. Výrok, ktorým okresný súd návrh čo do zvyšku zamietol zostáva podľa § 206 ods. 2 O. s. p. nedotknutý.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a vzhľadom na argumenty uvádzané odporcom v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, naopak, súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Okresný súd sa s každou námietkou odporcu, na ktorú poukazoval v priebehu prvostupňového konania a následne i v samotnom odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu, vysporiadal. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnom nároku navrhovateľky. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Obsah predmetného odvolania je zhodný s tvrdením odporcu počas konania, a preto aj odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k námietkam odporcu je úplné. Odporca v odvolaní neuvádza nové relevantné skutočnosti a nepredkladá žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a zároveň vyhodnotené prvostupňovým súdom.

Prevzatie dlhu (intercesia) spočíva v tom, že do trvajúceho právneho pomeru nastúpi na miesto dlžníka tretia osoba, preberateľ. Ide o tzv. privatívnu intercesiu, pri ktorej sa pôvodný dlžník nahrádza novým. Predpokladom vzniku inštitútu prevzatia dlhu je existencia záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom. Nie je ale podstatné, či tento vzťah vznikol na základe právneho úkonu alebo na základe iných právnych skutočností. K prevzatiu dlhu by však nemohlo účinne dôjsť pri takých záväzkových právnych vzťahoch, obsahom ktorých by bol taký dlh, prevzatie ktorého by vylučoval právny predpis, výrok súdu, dohoda účastníkov alebo samotná povaha záväzku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v danej veci existoval záväzkový právny vzťah medzi navrhovateľkou ako veriteľkou, bývalou zamestnankyňou pôvodného dlžníka a pôvodným dlžníkom, bývalým zamestnávateľom navrhovateľky spoločnosťou - Kaj-mont s.r.o. Predmetná dohoda o urovaní záväzkov a jej platnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná. Obsahom záväzkového právneho vzťahu bolo vyrovnanie vzťahov medzi bývalým zamestnávateľom a bývalou zamestnankyňou, ktorú dohodu nevylučuje žiadny právny predpis, výrok súdu ani prípadná iná dohoda účastníkov, či samotná povaha záväzku. Zmluva o prevzatí dlhu bola urobená písomne, určitým a zrozumiteľným spôsobom, bolo zrejmé, čo predstavuje dlh. Platnosť predmetnej zmluvy o prevzatí dlhu taktiež nebola medzi účastníkmi konania sporná, odporca výlučne namietal jej účinnosť týkajúcu sa súhlasu veriteľa, teda navrhovateľky, s prevzatím dlhu. Súhlas veriteľa s prevzatím dlhu však môže byť udelený nielen vopred, ale aj dodatočne, tak ako tomu bolo v tomto prípade. Pre prejav veriteľa neustanovuje zákon nijaké formálne náležitosti a nemusí byť ani výslovný (vid'. napr. R 31/2002). Súhlas veriteľa bol daný slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Takisto nie je rozhodujúce, či ho veriteľ dá pôvodnému alebo novému dlžníkovi. Odvolací súd teda na záver konštatuje, že k prevzatiu dlhu, privatívnej intercesii, došlo v súlade so zákonom, v dôsledku čoho sa pôvodný veriteľ - spoločnosť Kaj-mont s.r.o. zbavila povinnosti splniť dlh, odporca sa stal zaviazaným namiesto pôvodného dlžníka a veriteľ, teda navrhovateľka, dôvodne požadovala splnenie svojej pohľadávky iba od preberateľa, teda odporcu. Ak aj odporca namietal, že navrhovateľka odmietla prijať od neho plnenie, v konaní bolo preukázané, že navrhovateľka namietala úhradu dlhu formou splátok, teda len spôsob zaplatenia dlhu, keď medzi pôvodným dlžníkom a veriteľom zaplatenie dlhu v splátkach nebolo dohodnuté. Spôsob zaplatenia dlhu nebol dohodnutý medzi pôvodným dlžníkom a veriteľkou, a ani medzi pôvodným dlžníkom a odporcom. Navrhovateľka, teda, nebola povinná prijať zaplatenie dlhu formou splátok, ak jej takáto povinnosť prevziať dlh od preberateľa nebola uložená samotnou dohodou, prípadne iným právnym úkonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako aj dôvody, na ktoré poukázal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 787,66 € s príslušenstvom, potvrdil ako vecne správny. Okresný súd rozhodol vecne správne aj v prípade súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, ak postupoval podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní.

Výrok, ktorým okresný súd vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol (v časti výšky úroku z omeškania a počiatku jeho platenia, teda jeho splatnosti), nebol napadnutý odvolaním, preto zostáva podľa § 206 ods. 2 O. s. p. nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania si v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. neuplatnila, tieto trovy jej z obsahu spisu nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol, že navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.